

Teerajajad üle kogu maailma

Ameerika Samoa

„Jumal ütles jah”

Leva 'aia Levao elas tõsiste terviseprobleemidega. 2015. aastal tekkisid naise silmadesse paised. Paised paranesid pärast seda, kui misjonärid andsid talle preesterluse õnnistuse. Nad hakkasid koos temaga Mormoni Raamatut lugema.

Mõnele saare väikese kogukonna inimesele ei meeldinud, et Levao uue usu peale mõtleb. Nad pilkasid tema pingutusi ja halvustasid teda. Sellegipoolest jäi ta kindlaks ja sai peagi ristitud. Tema abikaasa Tui ja nende kolm last järgnesid talle peagi kirikusse ning Levao teenis hiljem oma koguduses Abiühingu juhatajana. Teised, keda mõjutas tema pühendunud eeskuju, nimetasid teda Olosega kiriku südameks.

Lõuna-Korea

„Mul ei ole enam kunagi tõeliselt külm”

Choi Dong Sull oli presbüteri kirikuõpetaja, kes tundis, et tema kohustus on kaitsta oma koguduse liikmeid Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku eest. Siiski hakkas ta kohtuma misjonäridega ja leidma selgust õpetuslikes küsimustes, mis teda vaebasid. Ta teadis, et tema uued veendumused nõuavad karjäärimuutust ja seavad ohtu tema suhted isaga, kes oli sel ajal Korea presbüteri kiriku esimees.

Dong Sull otsustas lasta end ristida Hani jões. „Tahtsin, et minu ristimiskogemus oleks võimalikult sarnane Jeesuse Kristuse omaga,” selgitas ta. 5. septembri 1981. aasta udusel hommikul oli Hani jõe vesi külm, kuid kui ta veest välja tuli, kirjeldas Dong Sull enda sisemist soojust. „Nüüd kuulun ma Jumala tõelisse Kirikusse,” ütles ta. „Mul ei ole enam kunagi tõeliselt külm.” Kaks nädalat hiljem ristiti ka tema naine ja kaks poega – seekord soojas kogudusehoones. Kirikuga liitumine ei teinud Dong Sulli ja tema pere elu lihtsaks, kuid tegi võimalikuks uued õnnistused. „Ma ei suuda kirjeldada pärast minu ristimist aset leidnud tagakiusamist ja kannatusi,” ütles Dong Sull. „Kaotasime [Kirikuga ühinemise] käigus palju, kuid oleme saanud rohkem, kui kunagi unistasime.”

Côte d'Ivoire (Elevandiluurannik)

„Elu ja õnne ukсед”

Lydie Zebo Bahie oli oma pere viimane laps, kes elas kodus, kui mõlemad vanemad surid. See kaotus tõi kaasa tõsise depressiooni. Tema vennapoeg Faet Nadege tutvustas talle Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirikut.

Kui ta esimest korda kirikusse läks, tundis Lydie Abiühingu ja Noorte Naiste organisatsiooni õdede suurt armastust. Kuigi ta oli depressiooni ajal lugemise lõpetanud, leidis ta, et suudab Mormoni Raamatut uurides taas keskenduda. Ta sai ristitud 18. novembril 1995.

Varsti pärast ristimist sai ta võimaluse anda vastu seda armastust, mida oli tema vastu üles näidatud, teenides Abiühingus ja Noorte Naiste organisatsioonis. Ta teenis ka koguduse misjonärina, kutsudes teisi avastama sama osadust ja rahu, mille ta ise oli hiljuti leidnud. „Kõik need kutsed tugevdasid mind ja aitasid mul areneda nii vaimselt kui ka hingeliselt,” ütles Lydie.

Lydie' st sai üks esimesi õdemisjonäre, kes teenis Kongo Demokraatliku Vabariigi Kinshasa misjonil.